

ALLERGIJA NA PRAŠINU

Klaus-Dieter D. (Nemačka)

26. oktobra, 2008.

„Imao sam užasnu alergiju na prašinu preko 40 godina”

Više od 40 godina imao sam užasnu alergiju na prašinu. Ili sam bar tako mislio, i uvek sam morao da vodim računa o tome da kuća bude čista, i pre svega, bez prašine.

Kad god bi se u sobi pojavila i najsitnija količina prašine ili najfiniji trag bilo kakvog praha, kijao sam bez prestanka po tri sata i stalno šmrkao, jer mi je nos stalno curio.

Nakon što sam se upoznao sa GNM, počeo sam da se pitam zašto stalno moram da kijam i šmrčem, kada je sve to počelo, i koje to „šine” ponovo aktiviraju moje stanje („alergiju”).

Nakon što sam se preselio u novu, još nezavršenu kuću, moja alergija se zaista pojačala, što je ukazivalo na to da sam naišao na šinu. Zato sam nastavio da razmišljam o tome šta bi mogao biti razlog.

To je urodilo plodom, jer mi je iznenada navrlo sećanje na to kako me je, dok sam se sa drugovima igrao u ruševinama Berlina, tri puta pogodio kamen u glavu. To je bilo jedino mesto za igru koje su deca tog grada imala na raspolaganju 1955. godine. Naravno, tamo je bilo strašno prašnjavo jer su se zidovi porušenih kuća i dalje obrušavali, i nad nama su se stalno kovitlali oblaci prašine. Usred sve te prljavštine, slučajno sam tri puta pogođen kamenom u glavu. Morao sam da idem kod lekara, i svaki put mi je dijagnostikovao potres mozga.

Čim sam se setio ovih događaja, kihanje i curenje i nosa su prestali – i tako je sve do ovog trenutka! U međuvremenu sam čak bio i u strašno prašnjoj garaži. Tamo je majstor koji polira mermer sekao svoje mermerne ploče 30 godina, a da ni jedan jedini put nije počistio garažu. Zamahnuo sam metlom da počistim sav taj nered, a oblaci prašine su se uskovitlali. Bukvalno sam radio u magli od prašine! Ipak ni jednom nisam kinuo ili šmrkao – ni tokom preostalog perioda gradnje, ni posle toga, ni tokom svih nedelja koje su usledile.

Klaus-Dieter D.

GNM objašnjenje: Biološki konflikt (DHS) povezan sa nosnom membranom je „konflikt smrada” („Ova situacija smrdi!”) ili „konflikt njuha” u smislu nemogućnosti da se „omiriše” – nanjuši – neposredna opasnost ili pretnja; u konkretnom slučaju to je kamenje koje leti prema glavi. – Tokom faze aktivnosti konflikta, nosna membrana ulceriše, što dovodi do gubitka tkiva kako bi se nosni prolaz proširio, da bi se opasnost bolje identifikovala (nanjušila). Za vreme faze isceljenja, ulcerisano područje se obnavlja, što je praćeno otokom i dovodi do začepljenja nosa; drugi tipični simptomi isceljenja su: curenje iz nosa, slinav nos i kihanje, da bi se izbacili ostaci procesa reparacije (simptomi obične prehlade).

Kad se dogodi DHS, um iz te situacije zabeleži sve komponente u vezi sa konfliktom koje smatra važnim; u ovom slučaju, **prašina je uspostavljena kao šina konflikta**. Biološki značaj šina je da služe kao signal upozorenja koji kaže: „Pazi! Prošli put kad je oko tebe bila prašina, bio/la si u opasnosti!” Dakle, kad god mozak registruje „prašinu”, Značajan Biološki Specijalan Program povezan sa konfliktom se brzo reaktivira što se odmah manifestuje kijanjem i curenjem iz nosa. Ono što se uobičajeno naziva „alergija” ili „alergijska reakcija” su šine uspostavljene u trenutku kad se konfliktni šok dogodio.

Prvi korak ka prekidanju ciklusa nailaska na šine je identifikacija izvornog konflikta. Sa svešću da PRAŠINA više ne predstavlja opasnost (za našeg prijatelja, prašina u ruševinama Berlina u sadašnjem vremenu nema nikakav značaj), psiha može da izbriše „prašinu” („upozorenje”) iz svog sećanja, i „alergija” trenutno nestaje – posle 40 godina!

NAPOMENA: Dijagnoza „alergija na prašinu” može da izazove novu „prašina-šinu” što neupućene može dovesti u stanje hronične alergije. Ako poznaje GNM, osoba koja pati od „alergija” je u položaju da jednom za svagda završi isceljenje.

Na engleski prevedeno sa originalnog nemačkog dokumenta

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com